

جدا سازی و شناسایی مایکوپلازما گالی سبتیکوم از مرغداری‌های گوشتی

شهرستان قائم شهر

امید طیبی‌درازکلا^{۱*}، سیدعلی پوربخش^{۲*}، منصور بنانی^۲، پیمان حجتی^۳، زهرا صلاحی^۲، مه‌زاد ارمی^۲

چکیده

مایکوپلازموز از شایع‌ترین بیماری‌ها در صنعت طیور می‌باشد. مایکوپلازما گالی سبتیکوم از بیماری‌ها از شایع‌ترین انواع مایکوپلازمای طیور است. هدف از این مطالعه جدا سازی و شناسایی مایکوپلازما گالی سبتیکوم از مرغداری‌های گوشتی شهرستان قائم شهر با استفاده از روش‌های میکروبیولوژی و واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR) (polymerase chain Reaction) بود. در این مطالعه از ۸۱ مرغداری گوشتی شهرستان قائم شهر، نمونه‌گیری انجام گرفت. از شکاف کامی-حلقی، نای، سیرنکس و کیسه‌های هوایی طیور مشکوک نمونه برداری انجام شد. پس از انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه باکتری شناسی، اقدام به کشت در محیط‌های PPLO براث و آگار شد. بر روی کلیه نمونه‌های اخذ شده واکنش PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی جنس مایکوپلازما و گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم در ناحیه 16S rRNA انجام گردید. در این تحقیق از مجموع ۸۱ مرغداری نمونه برداری شده، تعداد ۲۰ مرغداری از نظر کشت، ۴۰ مرغداری در آزمایش PCR از نظر جنس مایکوپلازما و ۱۰ مرغداری در آزمایش PCR از نظر گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم مثبت بودند. از ۲۰ گله‌ای که در کشت مثبت تشخیص داده شدند، تمامی آنها در PCR جنس مایکوپلازما تایید ولی ۹ گله در آزمون PCR برای گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم تایید شدند. نتایج نشان می‌دهد که مرغداری‌های گوشتی شهرستان قائم شهر به مایکوپلازما گالی سبتیکوم آلوده می‌باشند و توصیه می‌شود جهت شناسایی عامل بیماری و تشخیص سریع آن از آزمایش PCR استفاده گردد.

واژگان کلیدی: جدا سازی، شناسایی، مایکوپلازما گالی سبتیکوم، مرغداری‌های گوشتی، شهرستان قائم شهر.

تاریخ دریافت: ۹۰/۲/۳ تاریخ پذیرش: ۹۰/۵/۲۹

مقدمه

با توجه به اهمیت بیماری مایکوپلازما گالی سبتیکوم از جنبه اقتصادی و با توجه به اینکه گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم عامل درگیری‌های تنفسی، افت تولید (گوشت و تخم مرغ)، افزایش مرگ و میر ناشی از بیماری‌های ویروسی مانند

برونشیت عفونی و آنفلوآنزای طیور است و با در نظر گرفتن تحمیل هزینه‌های درمانی زیاد و عدم پاسخ‌دهی مناسب، استفاده از روش‌های تشخیصی مطمئن و سریع که بتواند در شرایط خاص در حداقل زمان ممکن و با درصد احتمال بسیار بالا این عامل را تشخیص دهد، بسیار ضروری به نظر می‌رسد. تشخیص به موقع مایکوپلازما هم از جهت پرورش دهندگان و هم از نظر سازمان دامپزشکی حائز اهمیت می‌باشد. مایکوپلازماها پروکاریوت‌های بسیار کوچکی هستند که فاقد دیواره سلولی بوده و به این دلیل در مقابل آنتی بیوتیک‌هایی که روی ستنز دیواره سلولی اثر می‌کنند، مقاوم می‌باشند. شکل کلونی‌ها مثل تخم مرغ نیمرو (fried egg) یا دکمه‌ای شکل می‌باشد. همچنین نسبت به احتیاجات پیچیده غذایی در صورت کمبودشان مقاوم هستند. بعضی از مایکوپلازماها فقط یک نوع حیوان را آلوده می‌کنند (host specific) ولی بعضی‌ها قادرند در چندین حیوان مختلف ایجاد بیماری نمایند. مایکوپلازماها در گیاهان، جانوران، انسان و حشرات ایجاد بیماری می‌کنند. به طور عمومی، مایکوپلازماها در سطح مخاطی کلونیزه می‌شوند و اکثراً غیر مهاجم هستند ولی بعضی گونه‌ها مثل مایکوپلازما گالی سبتیکوم قادر به سوراخ کردن سلول‌ها هستند. مایکوپلازماها به طور اولیه به غشای مخاطی دستگاه تنفس و یا ادراری تناسلی، چشم و مفاصل تمایل دارند. بسیاری از آنها به عنوان انگل‌های سطحی شناخته می‌شوند و به ندرت بافت‌ها را مورد تهاجم قرار می‌دهند. البته انتشار آنها به اندام‌های مختلف، بیانگر حداقل یک عفونت عمومی زودگذر

۱- دانش آموخته دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

۲- آزمایشگاه رفانس مایکوپلازما، موسسه تحقیقات واکنس و سرم سازی رازی، کرج، ایران. a.pourbakhsh@rvsri.ir

۳- گروه بیماری‌های طیور، دانشکده دامپزشکی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

منتقل شدند. از هر گله حداقل از ۵ پرندۀ سوآب برداری صورت گرفت.

نمونه برداری: ابتدا محیط کشت PPLO براث را در کنار شعله و با رعایت شرایط استریل در ظروف یونیورسال به میزان حدود ۸ - ۵ میلی لیتر محیط مایع در هر ظرف تقسیم گردید. سپس در محل نمونه برداری اقدام به تهیه نمونه شد. بدین صورت که ابتدا سوآب استریل در ظرف ذکر شده به محیط براث آغشته و سپس سوآب با محل اخذ نمونه تماس داده شد. در مرحله بعدی سوآب در ظرف یونیورسال قرار داده و درب آن به خوبی بسته شد.

ارسال نمونه ها به آزمایشگاه: سوآب های تهیه شده که در محیط PPLO براث قرار داده شده بودند (۱۴، ۳، ۶)، بین ۱۴ - ۹ ساعت در کنار یخ به آزمایشگاه میکروب شناسی بخش تحقیق و تشخیص بیماری های طیور موسسه رازی منتقل شدند.

کشت: پس از انتقال نمونه ها به آزمایشگاه در محیط براث که رنگ آن قرمز روشن (به دلیل وجود معرف فنل و PH قلیایی) بود ابتدا شیشه ها به خوبی تکان داده شد. سپس یک میلی لیتر از محتویات براث انتقالی به لوله آزمایشی که حاوی ۵ میلی لیتر براث (پاساژ اول) بود با استفاده از فیلتر افزوده شد. بعد از گذشت حداقل ۴۸ ساعت و شرایط انکوباسیون در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و محیط Co2 دار، لوله های آزمایش مورد بازدید قرار گرفت. در صورت مشاهده کدورت و تغییر رنگ آنها، به براث (پاساژ دوم) انتقال داده شدند (از فیلترهای مخصوص سر سرنگی Type MV که دارای روزنه هایی با قطر ۴۵/ میکرومتر بود همانند قبل استفاده شد و براث (پاساژ اول) در انکوباتور با شرایط مذکور قرار داده شد). پس از گذشت زمان مذکور در صورت مشاهده و یا حتی عدم مشاهده زرد رنگ شدن محیط براث (پاساژ اول)، این بار (بین ۳ - ۵ روز) از محیط کشت براث (پاساژ اول) در محیط کشت PPLO آگار هم، به روش خطی کشت شد و پس از مدت ۷۲ ساعت به بعد

است. به طور کلی، گونه های مایکوپلازما و احتمالاً سویه های خاصی تمایل بیشتری به بعضی از بافت ها یا اندام ها دارند هر چند این تمایل الزاماً به معنی حذف کامل از سایر اندام ها نیست. تاکنون ۲۳ گونه مختلف مایکوپلازما از پرندگان جدا شده که ماکیان و بوقلمون میزان ۱۶ گونه از آنها می باشند. در این میان تنها چهارگونه برای پرندگان بیماری زا هستند که شامل مایکوپلازما گالی سپتیکوم، مایکوپلازما سینوویه، مایکوپلازما مله آگریدیس و مایکوپلازما آیوا می باشد. مایکوپلازماها از کلاس Mollicutes، شاخه I یعنی Mycoplasmatales و جنس I یعنی mycoplasma هستند و بیش از ۱۰۰ گونه دارند. دارای DNA بوده و برای رشد به کلوسترول نیاز دارند. درجه حرارت اپتیمم برای رشد ۳۷ درجه سانتی گراد است. با آنالیز ژن ریپوزوم 16SrRNA می توان ارتباط ژنتیکی بین مایکوپلازماها را بررسی کرد. شناسایی و ردیابی این باکتری توسط روش های سرولوژی «مثل RSA و ELISA و مولکولی «PCR» انجام می پذیرد که اقداماتی برای تشخیص بیماری و در نتیجه درمان، پیشگیری و در نهایت ریشه کنی آن هستند (۱۹ و ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۱، ۴، ۷، ۱۰، ۳، ۲، ۱).

هدف این مطالعه جداسازی و شناسایی مایکو پلازما گالی سپتیکوم در مرغداری های گوشتی شهرستان قائم شهر با استفاده از روش سهای میکرو بیولوژی، و واکنش PCR و در نهایت مقایسه این روش ها و معرفی مناسب ترین روش تشخیص سریع آزمایشگاهی جهت شناسایی این عامل بیماری زا بود.

مواد و روش کار

جمع آوری نمونه: در این تحقیق از ۸۱ مرغداری گوشتی شهرستان قائم شهر نمونه گیری انجام گرفت. نمونه های بافتی با سوآب برداری از نای، شکاف کامی، کیسه های هوایی و سیرنکس جمع آوری شدند. سپس سوآب ها داخل ۵ - ۳ میلی لیتر محیط PPLO براث تلقیح گردیدند و به آزمایشگاه

شده و به مدت ۵ دقیقه در ۱۳۰۰۰ دور سانتیفریوژ شد. محلول رویی را با سمپلر کشیده به تیوب جدید منتقل گردید. ۰/۱ حجم نمونه کشیده شده استات سدیم ۳ مولار اضافه و به آرامی مخلوط شد و دوبرابر حجم مجموع حجم های نمونه و استات به نمونه اتانول مطلق اضافه گردید. سپس به مدت حدود ۲۰ دقیقه نمونه در دمای حدود ۲۰- درجه سانتی گراد قرار داده شد. نمونه را درآورده و به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۳۰۰۰ دور سانتیفریوژ گردید. حال تیوب برگردانده و تخلیه شد طوری که حدود ۲۰۰ میکرولیتر بماند و حدود ۲۰۰ میکرولیتر الکل ۷۰ درصد به آن اضافه کرده و به مدت ۵ دقیقه در ۱۳۰۰۰ دور سانتیفریوژ گردید. تیوب را کاملاً تکان داده تا تخلیه گردد، سپس می گذاریم تا خشک شود. ۵۰ میکرولیتر آب مقطر به نمونه اضافه شد و در یخچال گذاشته تا مراحل بعدی انجام شود (۳).

تکثیر قطعه مورد نظر از ژنوم: روش PCR جهت شناسایی مایکوپلازما گالی سپتیکوم در حجم های ۲۵ میکرولیتر انجام گرفت. هر محلول حاوی $MgCl_2$ (کلرید منیزیم ۲ میلی مولار)، PCR بافر، نوکلئوتیدها (dATP, dTTP, dGTP, dCTP)، پرایمرها، Taq DNA Polymerase و نمونه حاوی DNA بود (۱۹، ۱۳، ۱۲، ۱۰، ۹، ۷، ۳).

پرایمرهای مورد نظر جهت انجام این آزمایش مربوط به قسمت 16S rRNA مایکو پلازما و اختصاصی جنس بود. ترتیب نوکلئوتیدی پرایمر پیشرو جهت شناسایی جنس مایکوپلازما عبارت بود از (۳):

5'-GCTGCGGTGAATACGTTCT-3'

و ترتیب نوکلئوتیدی پرایمر معکوس عبارت بود از (۳):

5'-TCCCCACGTTCTCGTAGGG-3'

همچنین برای شناسایی مایکوپلازما گالی سپتیکوم از یک جفت پرایمر اختصاصی این گونه استفاده گردید که ترتیب نوکلئوتیدی پرایمر پیشرو عبارت بود از (۳):

5'-AACACCAGAGGCGAAGGCGAGG-3'

و ترتیب نوکلئوتیدی پرایمر معکوس عبارت بود از (۳):

5'-ACGGATTTGCAACTGTTTGTATTGG-3'

در شرایط گرمخانه فوق با بزرگ نمایی ۱۰ میکروسکوپ نوری مورد مشاهده قرار گرفت (۳ و ۴).

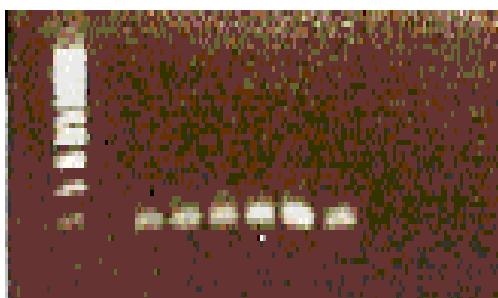
قابل ذکر است که در صورت عدم مشاهده تغییر رنگ در برات (پاساژ اول) (براث بعد از محیط انتقال) بین ۵-۳ روز بعد از انتقال به برات (پاساژ اول) بدون انجام فیلتراسیون، یک میلی لیتر از براث به ۵ میلی لیتر محیط براث جدید منتقل می شد و پس از گذشت ۴۸ ساعت از براث (پاساژ اول) به محیط PPLO آگار، کشت انجام می گرفت و بعد از گذشت ۷۲ ساعت با میکروسکوپ نوری و با بزرگ نمایی ۱۰، پلیت حاوی PPLO آگار را که از براث (پاساژ اول) کشت داده شده بود بررسی می شد (۳).

استخراج DNA: استخراج DNA مایکوپلازما گالی سپتیکوم با استفاده از محیط های مایع اولیه که سوآب نمونه برداری شده در آن تلقیح شده بود صورت گرفت. ۵/ میلی لیتر از محیط مایع تلقیح شده ابتدا به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۱۳۰۰۰ rpm سانتیفریوژ گردید. سپس مایع رویی دور ریخته و از رسوب ته آن حدود ۱۰۰ میکرولیتر باقی گذاشته شد. سپس حدود ۱۰۰ میکرولیتر بافرلیزکننده اضافه شد و در ادامه شیک گردید. بعد به مدت حدود ۴ ساعت داخل بن ماری در دمای حدود ۵۶ درجه سانتی گراد قرار داده شد. بعد از این مدت نمونه خارج شد و حدود ۲۰۰ میکرولیتر فنل اشباع شده به نمونه اضافه شد. باز هم شیک گردید و به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۳۰۰۰ دور سانتیفریوژ شد. نمونه که حالت دو فاز تشکیل داد و به آرامی با سمپلر فاز رویی کشیده و به تیوب جدید منتقل شد فاز زیر آن به همراه تیوب قبلی دور انداخته شد. هم حجم فاز رویی که توسط سمپلر کشیده شد به تیوب، مخلوط فنل - کلروفرم (به نسبت مساوی با هم مخلوط شده اند) اضافه شد. دوباره تکان داده و باز هم مثل قبل سانتیفریوژ گردید و دوباره مثل قبل فاز رویی برداشته و به تیوب جدید انتقال داده شد و فاز زیر آن به همراه تیوب دور انداخته شد. سپس هم حجم با فاز رویی که کشیده شد به نمونه کلروفرم اضافه گردید. تیوب به خوبی تکان داده

نتایج PCR مربوط به جنس باکتری مایکو پلاسما

از تعداد ۸۱ نمونه، ۴۰ نمونه با پرایمر اختصاصی جنس مثبت شدند. در زیر تصویری که در این مرحله تهیه گردیده است آورده شده است (نگاره ۲).

اندازه قطعه DNA آشکار شده برای جنس مایکوپلاسما bp ۱۶۳ می باشد. در ضمن مارکری هم که در تمام مراحل آزمایش استفاده شد DNA ladder 100 pb بود.

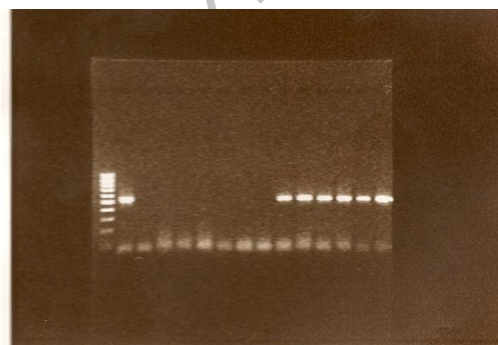

نگاره ۲- از چپ به راست شامل: مارکر، کنترل منفی، کنترل مثبت و ۵ نمونه‌ای که آشکار است در PCR جنس مایکو پلاسما مثبت بوده اند.

نتایج PCR مربوط به گونه باکتری مایکوپلاسما گالی

سپتیکوم

نمونه‌هایی که در PCR جنس مایکوپلاسما مثبت شدند در مرحله بعد PCR برای گونه مایکوپلاسما گالی سپتیکوم انجام گردید که از این ۴۰ نمونه ۱۰ نمونه مثبت شدند. تصویر پایین قسمتی از نتایج این مرحله را نشان می دهد (نگاره ۳). اندازه صحیح قطعه DNA مایکوپلاسما گالی سپتیکوم که روی ژل آگار ۱٪ مشاهده می شود bp ۵۳۰ می باشد.

نگاره ۳- از چپ به راست شامل: مارکر، کنترل مثبت، کنترل منفی و ۱۲ نمونه ای که در آزمایش قبل با پرایمر جنس مایکوپلاسما مثبت بوده اند ولی با پرایمر گونه مایکو پلاسما گالی سپتیکوم ۶ نمونه مثبت شدند.

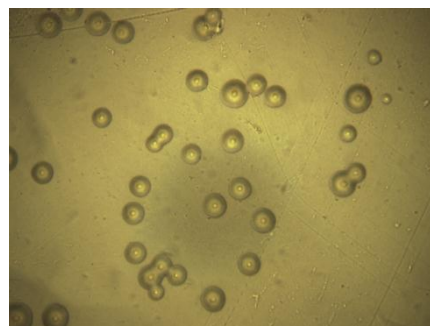
برنامه دمایی که جهت همانندسازی DNA مایکوپلاسما گالی سپتیکوم داده شد عبارت بود از: دمای ابتدایی ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۵ دقیقه، سپس به دنبال آن ۳۵ سیکل گرمایی که هر سیکل شامل ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه، ۵۸ درجه سانتی گراد به مدت یک دقیقه و ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه که هر کدام به ترتیب اختصاص به مراحل واسرشت، اتصال پرایمر، و بسط داشت. مرحله نهایی در ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه صورت گرفت (۳).

ردیابی محصول PCR محصول PCR تکثیر شده به وسیله الکتروفورز بر روی ژل آگار ۱٪ در TBE بافر (۱۰۰ میلی مولار Tris - Hcl، ۵۰ میلی مولار بوریک اسید و ۲ میلی مولار EDTA) حاوی ۵۰ μg/ml اتیدیوم بروماید بررسی شد (۳). الکتروفورز از ژل در تانک های حاوی TBE بافر به مدت حداقل یک ساعت با ولتاژ ۱۰۰ صورت گرفت. سپس ژل زیر اشعه UV در دستگاه UV Transilluminator و با مارکر 100 bp DNA ladder مشاهده شد.

نتایج

نتایج کشت نمونه های ارسالی

از مجموع ۸۱ نمونه ای که در محیط PPLO براث و PPLO آگار کشت داده شدند در محیط PPLO براث و PPLO آگار ۲۰ نمونه رشد کردند (از لحاظ تغییر رنگ و رشد پرگنه). در زیر تصویری مشاهده می گردد که در این مرحله تهیه شده است (نگاره ۱).

نگاره ۱- پرگنه های مایکوپلاسما با استفاده از میکروسکوپ نوری با بزرگ

نمایی ۲۰۰X

نتایج در جدول (۱) به صورت خلاصه آمده است.

جدول ۱- نتایج بدست آمده توسط آزمایشات مولکولی و کشت صورت گرفته

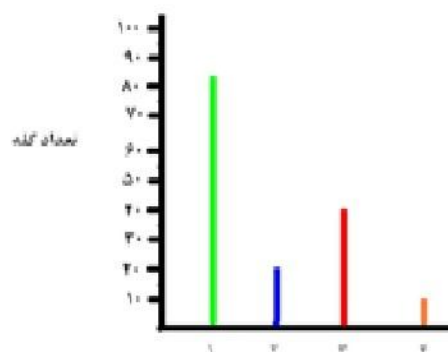
آزمایش	تعداد گله مثبت	تعداد گله منفی	تعداد کل گله
کشت	۲۰	۶۱	۸۱
PCR جنس	۴۰	۴۱	۸۱
PCR گونه	۱۰	۷۱	۸۱

۱- گله های مرغداری مورد تحقیق

۲- گله های کشت مثبت

۳- گله های PCR مثبت برای جنس مایکوپلازما

۴- گله های PCR مثبت برای گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم

نمودار ۱- نتایج بدست آمده برای گله‌ها توسط آزمایشات میکروبیولوژی و مولکولی را نشان می‌دهد.

بحث

در این مطالعه نشان داده شد که مرغداری های گوشتی شهرستان قائم شهر با استفاده از روش های میکروبیولوژی و انجام واکنش زنجیره ای پلیمرز (PCR) به مایکوپلازما گالی سبتیکوم آلوده می باشند. مایکوپلازما در طیور برای اولین بار در سال ۱۹۵۵ به وسیله سهراب و بهار صفت در ایران شناسایی شد و در سال ۱۹۵۶ جانگرا و سهراب در گله های طیور در مناطق مختلفی از کشور، آلودگی وسیعی از مایکوپلازما را با

استفاده از آزمایش های سرولوژیکی تایید نمودند (۴). هم اکنون رد یابی مایکو پلازما به صورت معمول با روش های کشت و سرولوژی صورت می پذیرد. ولی این روش ها دارای نواقصی می باشند(۴).

در این مطالعه از ۲۰ گله ای که در کشت مثبت تشخیص داده شدند، ۹ مورد توسط PCR برای گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم تایید شد و تمامی آنها توسط PCR جنس مایکوپلازما تایید شدند. تعداد ۴۰ گله از نظر جنس مایکوپلازما در PCR مثبت شدند و علیرغم اینکه از این تعداد فقط در ۱۰ گله مایکوپلازما گالی سبتیکوم به وسیله PCR شناسایی شد و نیز با توجه به مطالعاتی که در کشورهای مختلف جهان در مورد سایر گونه‌های بیماری زای مایکوپلازما در ماکیان صورت گرفته (۱۸ و ۱۷، ۱۲، ۷، ۳)، این امر را می‌توان به حضور گونه‌های دیگر مایکوپلازما نسبت داد. لازم به ذکر است که در مورد PCR برای گونه مایکوپلازما گالی سبتیکوم، ۱۰ گله مثبت گزارش شدند که ۹ مورد توسط کشت تایید شد و ۱ گله در کشت مورد تایید قرار نگرفت و با توجه به اینکه تست PCR در شناسایی DNA اختصاصی عامل عفونت را صرف نظر از زنده یا مرده بودن آن عمل می‌کند این امر را می‌توان به عواملی از جمله امکان از بین رفتن عامل در فاصله زمانی نمونه برداری تا انتقال به آزمایشگاه و عدم رشد آن در محیط کشت PPLO، خطای آزمایشگاه، سخت رشد بودن مایکوپلازما ها، مصرف آنتی بیوتیک در گله، عدم استفاده مناسب از احتیاجات رشد مایکوپلازما در آزمایشگاه و مهمتر از همه حساسیت و دقت بالای آزمایش PCR در قیاس با کشت نسبت داد. شایان ذکر است که در سال ۱۳۸۴ در مطالعه ای که داداشی و همکاران در مزارع مرغ مادر استان سمنان انجام دادند از ۷۰ نمونه ۱۲ مورد از نظر حضور مایکوپلازما در کشت مثبت و در آزمایش PCR، از نظر مایکو پلازما گالی سبتیکوم همه موارد منفی بود ولی از نظر جنس مایکو پلازما ۹ نمونه مثبت بوده است که شاید دلیل این نتایج ناشی از شرایط فارمهای آن مکان و نوع گله باشد(۳).

دهد منتشر نشده است. این مطالعه نشان می دهد که روش های مولکولی مانند PCR می تواند بطور روتین و با دقتی بالاتر از روش های متداول در کارهای تشخیصی بکارگرفته شود.

فهرست منابع

1. جردن، اف.تی.دبلیو، (۱۳۷۷): بیماری های طیور، انتشارات واحد آموزش و پرورش معاونت کشاورزی، چاپ اول.
2. چارلتون، بی.آر، (۱۳۸۳): راهنمایی بیماری های پرندگان، انتشارات دانشگاه شیراز.
3. داداشی، م.ت، (۱۳۸۴): ردیابی مایکوپلازما گالی سپتیکوم از مزارع مرغ مادر استان سمنان با استفاده از روش PCR، پایان نامه دکتری عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، دانشکده دامپزشکی.
4. شفیع، م.ت، (۱۳۸۲): شناسایی موارد آلوده به مایکوپلازما گالی سپتیکوم در مرغداری های صنعتی شهرستان گرمسار، پایان نامه دکتری عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، دانشکده دامپزشکی.
5. Avakian, A.p., kleven, S.H., and Glisson, J.R., (1998): Evaluation of the specificity and sensitivity of two commercial Enzyme-linked immunosorbent assay Kits, the serum plate agglutination test and the hemagglutination inhibition test for antibodies formed in Response to Mycoplasma gallisepticum, Avian Diseases. 32:262-272.
6. Cynthia M., Boettger, E.Dohms,(2004): Development of methods to separate Mycoplasma gallisepticum, presented at the 76th Northeastern conference on Avian Diseases.
7. Dupiellet J.P., Vuillaume A., Rousselot D., Bove J.M.und Brad bury J.M, (1990): Serological and molecular studies on Mycoplasma gallisepticum strains. Zentralblatt Bakteriologie Mikrobiologie Hygiene Supplementum. 20:859-864.
8. Fan, H.H., and kleven, S.H., and Jackwood, M.w., and Johanson, K.E., and pettersson.B., and Levisiohn,S., (1995): Species identification of avian mycoplasmas by polymerase chain reaction and restriction fragment length polymorphism analysis, Avian disease. 39:398-407.

در مطالعه ای که پوربخش و همکاران در سال ۱۳۸۸ در ۱۸ فارم تخم گذار تجارتي و ۸ فارم مادرگوشي انجام دادند از ۱۷ فارمی که در تست RSAT مثبت شده بودند، ۱۰ فارم انتخاب و نمونه برداری بافتی صورت گرفت. پس از انجام PCR از پرایمرهای اختصاصی برای ژن 16S rRNA استفاده شد که اختصاصی مایکوپلازما گالی سپتیکوم بودند و در نهایت نشان دادند که 16S rRNA PCR با حساسیت بالا می تواند در تشخیص قطعی عفونت با مایکوپلازما گالی سپتیکوم در آزمایشگاه به کار برده شود. البته یکی از اهداف این مطالعه جدا سازی مایکوپلازما گالی سپتیکوم از مرغداری های شهرستان قائم شهر بود. بنابراین سعی شد تا از مرغداری هایی نمونه برداری شود که احتمال جداسازی این عامل عفونی بیشتر باشد. کشت مایکوپلازما گالی سپتیکوم به دلایلی همچون مشکل پسند بودن عامل، عدم حضور ارگانسیم زنده در نمونه دریافتی، زمان بر بودن آن و وجود پرگنه هایی به غیر از مایکوپلازما گالی سپتیکوم، مشکل است (۲۰، ۱۸، ۱۱، ۴).

از مزایای بسیار قابل توجه PCR این است که شاید تنها به ۲- ۱ روز جهت ردیابی مایکوپلازما نیاز باشد و تشخیص عامل بستگی به وجود جرم زنده ندارد (۱۳ و ۱۲، ۸). این تحقیق این نکته را هم تایید می کند که میزان واقعی آلودگی در گله ها با کمک تکنیک مولکولی مانند PCR جهت ردیابی مایکوپلازما گالی سپتیکوم بسیار مفید است. در ضمن PCR برای ردیابی مایکوپلازما گالی سپتیکوم اختصاصی تر از روش کشت می باشد. با توجه به اینکه جداسازی و تعیین هویت این عامل با استفاده از کشت زمان بر است و اثبات حضور آن بخصوص با روش های سرولوژی منوط به خسارات اقتصادی زیادی برای مرغداری است پس PCR کمکی بزرگ برای مرتفع ساختن این چنین مشکلات است. نتایج این تحقیق نشان داد که مایکوپلازما گالی سپتیکوم در مرغداری های گوشتی شهرستان قائم شهر وجود دارد و تا کنون هیچ تحقیقی که با این گستردگی این دو تست را بطور هم زمان با شرایط مذکور انجام

9. Garcia, M., Jackwood, M.W., and Levisohn, S., and Kleven, S.H., (1995): Detection of *Mycoplasma gallisepticum*, *M.Synoviae*, and *M.iowae* by multi-species polymerase chain reaction and restriction fragment length polymorphism, *Avian disease*, 39:606-616.
10. Garcia M.lkuta N., Levihn S.und kleven S.H., (2005): Evaluation and comparison of various PCR methods For Detection of *Mycolasma gallisepticum* infection in chickens, *Avian Dis.* 49:125-132.
11. Hirsh, C.D.,and Zee,Y.c., (1998): *Veterinary microbiology*.
12. H. Salisch, K-H.Hinz, H-D.Graach and M.Ryll, (2007): A comparison of a commercial PCR-based test to culture methods for detection of *Mycoplasma gallisepticum* and *Mycoplasma synociae* in concurrently infected chickens, *Avian pathology.* 142:288-312.
13. Kiss I., Matiz K., kaszanyitzky E., chavez Y.und Johansson K.E., (1997): Detection and identification of avian mycoplasmas by polymerase chain reaction.*Veterinary Microbial.* 58:23-30.
14. Kleven, S.H., (2003): *Mycoplasmosis* .In:saif, Y.M., Barnes, H.J., Glisson, J.R., Fadly, A.M., Dougald,Mc.and swayne , D.E., (eds). *Diseases of poultry*, 11th edn. Iowa state press. P:719-722.
15. Levisohn, S., and S.H.kleven, (2000): *Avian mycolasmosis (Mcoplasma gallisepticum)*, P:425-442.
16. Ley D.H, (2003): *Mycoplasma gallisepticum Infection*.In:Y.M.Saif (ed.) *Diseases of poultry*, 11th ed ..Ames, Iowa state press, Black well. P:722-744.
17. Ley, D.H., Yoder, H.w., (1997): *Mycoplasma gallisepticum infection*, *Diseases of poultry*, wolfe, P:194-207.
18. Saif, Y.M., et al., (2002): *Disease of poultry*, 11th edition.
19. silveira, R.M., and Fiorentin, L.and Marques .E.K., (1999): Polymerase chain reaction optimization for *Mycoplasma gallisepticum* and *M.synoviae* diagnosis,Research note. P:218-222.
20. Winner, F., R.Rosengarten,and C.Citti., (2000): In vitro cell invasion of *Mycoplasma gallisepticum*. *Infect.Immun.* 68:4238-4244.